

A hetedik évfolyam felvidéki utazása a Határtalanul pályázat keretében

2026. június 15-19. között iskolánk hetedik évfolyama a Határtalanul pályázati támogatás felhasználásával tanulmányi kiránduláson vett részt. Tartalmas öt napot töltött együtt az évfolyam megismerve a Felvidék magyarlakta területeit és természeti szépségeit. Következzen most a részletes útinaplónk.

1. nap

Hétfőn kora reggel, kirándulásunk első napján Budapestről indultunk Felvidékre. Buszunk Parassapusztán keresztül Palástra vitt. Itt nagy örömmel fogadott bennünket a Palásty Pál Egyházi Alapiskola tanári kara és a gyerekek. Gyors átöltözés és próba után bemutattuk a saját iskolánkban már korábban előadott Nemzeti Összetartozás napi megemlékezésünket. Nagy élmény volt a hazánk trianoni gyászáról szóló előadásunkat éppen Felvidéken bemutatni. A végén együtt énekeltük a *Nélküled*-et az ottani gyerekekkel.

Ez követően átadtuk az iskolásoknak hozott túró-rudit, majd nekünk is volt időnk kicsit felfrissülni. A gyerekek azt élvezték a legjobban, hogy egymással is tudtak ismerkedni, beszélgetni. Elfoglaltuk szállásunkat, ebéd után buszra ültünk és Selmezbányára mentünk, a Magyar Királyság legjelentősebb bányavárosába. Felkapaszkodtunk a Kálváriára, sétáltunk a városban, megkoszorúztuk Petőfi Sándor emléktábláját, majd a bányamúzeumhoz gurultunk a busszal, ahol vezetett túrán vettünk részt. Palástra visszatérve vacsoráztunk, aztán sötétedésig az ottani gyerekekkel játszottunk (foci, csillámtetkő készítése, tábortűz, éneklés).

2. nap

Reggeli után Garamszentbenedekre mentünk el, ahol vezetéssel megtekintettük az apátságot. Innen Bajmócra indultunk, a vár alatt ebédeltünk. Megtekintettük a Pálffy János gróf által megálmodott gyönyörű várkastélyt. Megcsodáltuk a gazdagon díszített termeit, az elegáns, széles belső lépcsősorát, majd meglepődve ereszkedtünk le a vár alatti cseppkőbarlangba. A várlátogatás után a fagyizás után, felkirándultunk a nemrég átadott kilátóba.

Ez tulajdonképpen egy kanyargós lombkorona sétány, amelynek tetejéről csodálatos kilátás nyílik Bajmóc városára, illetve a várra. Bár a kilátó csúszdája éppen nem működött, így is felejthetetlen élmény volt ez a modern, izgalmas kilátó. A szálláshelyünkön vacsoráztunk, majd sötétedésig a falu játszótérén, sportpályáján a fiúk fociztak a lányok métáztak a palásti fiatalokkal.

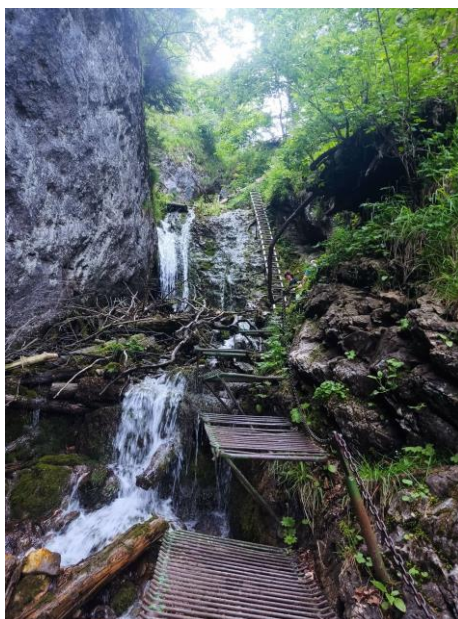
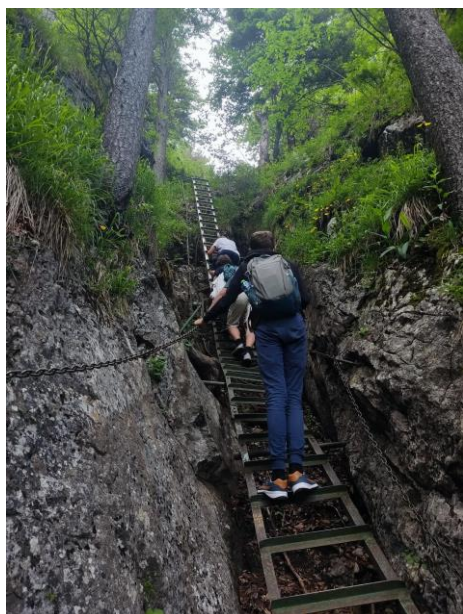

3. nap

A harmadik napon kalandokban gazdag kirándulás várt ránk a Szlovák Paradicsomban. Úti célunk a Tatra hegység lábainál fekvő izgalmas Sztracénai-kanyon és a Dobsinai-jégbarlang volt, amely hatalmas,

sziklacsarnokot félig kitöltő ősi „jégfolyójával”, minden nyáron újjászülető jégszobraival a világörökség része. A jégbarlang termeinek átlaghőmérséklete nyáron 0-2 fok körül van, így mindenki jó melegen felöltözött, mielőtt leereszkedtünk a hegy jeges gyomrába. Az omlás következményeként egy hatalmas zsákszerű ferde üreg jött létre, melyben az omlás által felszakadt nyíláson keresztül áramlott, majd záródott be a hideg levegő. A jég a barlangban többféle formában jelenik meg. A lábunk alatt padlójégment, helyenként jégesésként és gyakran jégoszlopként is megjelenik. A jég legnagyobb vastagsága a Nagy-teremben 26,5 m. A jég a barlangban nem állandó, a kőzetek közelében olvadozik, a jég felszínén pedig folyamatosan újabb és újabb megfagyott rétegek jelennek meg, így a gyönyörű jégformák sem állandóak, formájuk évente változik. Különlegesség, hogy a nyilvánosság részére egészen 1946-ig engedélyezve volt benne az egész évi korcsolyázás. Még az 50-es években is itt gyakorolt a sikeres csehszlovák műkorcsolyázó Karol Divín, valamint a katonai gyorskorcsolyázó csapat is.

Kirándulásunkat délután a Zeymar-szurdokban folytattuk. Erre a vidékre a mély völgyek és magas hegygerincek jellemzőek, melyeket sűrű, vadregényes erdőségek borítanak. A völgyek izgalmas létráskapaszkodós kirándulóutakat rejtene. A tériszonyunkat a buszban hagyva, mi is bátran nekivágtunk. Meredek létrákon, sziklakiszögeléseken másztunk egyre magasabbra, hol a kidőlt fákba, hol a falba rögzített láncokon kapaszkodtunk, folyamatosan élveztük a természet vadságát, és visszanézve gyönyörködtünk az elénk táruló fantasztikus kilátásban. Szerencsére mindenki épségben felért a hegy tetején elterülő fennsíkra, ahol a nap fáradalmait jégkrémmel és lustálkodással pihentük ki. Késő délután hosszú buszozás után érkeztünk új szálláshelyünkre Várhosszúrétre. A szobák elosztása után vacsoráztunk, majd takarodóig játék következett a szállás kertjében.

4. nap

A következő nap a Magas-Tátra vadregényes vidéke felé vettük az utunkat. Igazi magashegyi túrán vettünk részt. A Csorba-tó partján sétáltunk röviden, majd a társaság kettévált: a vállalkozó kedvűek 800 méter szintemelkedéssel mászták meg az Elülső-Szoliszkót (2117 m), a többiek egy kevésbé fárasztó, de izgalmas kirándulást tettek a Poprádi-tóhoz.

Ahogy egyre magasabbra emelkedtünk utunkon, a sűrű fenyőerdőt felváltották az alacsony törpefenyvesek. A panorámapontokon gyönyörű kilátás és félelmetes magas hegyek tárultak a szemünk elé. Szállásunkra visszatérve vacsoráztunk, majd közös játék következett zálogkiváltással, a napot imával zártuk.

5. nap

Utazásunk utolsó napját Kassán töltöttük. Először a gótikus Szent Erzsébet-dómot látogattuk meg. Fiatal magyar idegenvezetőnk segítségével megtekintettük a Szent Erzsébet oltár szárnyasoltárját, majd felmáztunk a duplasoros királylépcsőn. Ezután felkapaszkodtunk a templom tornyába is, ahonnan gyönyörű kilátás tárult eléünk. Végül lementünk az altemplomba, hogy megkoszorúzzuk II. Rákóczi Ferenc sírját. Mivel az éneklés meg volt tiltva, legalább egy közös imával emlékeztünk híres magyar halottunkra.

Következő állomásunk a Rodostói ház volt, mely a száműzetésben élő Rákóczi fejedelem törökországi házának másolata. A ház megtekintése után elhelyeztük az emlékezés koszorúját. Utolsó koszorúnkat Márai Sándor szobrához tettük le.

Kassa főterén egy rövid séta és fagyizás után elindultunk Budapest felé. Az utazások közben a buszon meghallgattuk az út során látott-érintett várak mondáit Szombathy Viktor: Száll a rege várról várra című könyvéből.

Kora este érkeztünk haza Budapestre Felvidékről tele nagyszerű élményekkel. Ezeket az élményeket alább olvashatjátok!

Köszönjük a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt-nek a támogatást!

Csapodi Csilla, Märle Tamás, Varannai Gabriella

